

λῶν ἄξιον αἰσχύνῃς καὶ αἰδοῦς διελάμβανεν. ὅταν δὲ βρον-
 τήσῃ, τῆς γῆς ἄψασθαι παρήγγελλε, μνημονεύοντας τῆς
 γενέσεως τῶν ὄντων. εἰσιέναι δὲ εἰς τὰ ἱερὰ κατὰ τοὺς
 δεξιούς τόπους παραγγέλλει, ἐξιέναι κατὰ τοὺς ἀριστερούς,
 τὸ μὲν δεξιὸν ἀρχὴν τοῦ περιπτοῦ λεγομένου τῶν ἀριθμῶν ⁵
 καὶ θεῖον τιθέμενος, τὸ δὲ ἀριστερὸν τοῦ ἀρτίου καὶ δια-
 λυομένου σύμβολον τιθέμενος. τοιοῦτός τις ὁ τρόπος λέγε-
 ται αὐτοῦ γεγονέναι τῆς περὶ τὴν εὐσέβειαν ἐπιτηδεύσεως,
 καὶ τᾶλλα δέ, ὅσα παραλείπομεν περὶ αὐτῆς, ἀπὸ τῶν
 εἰρημένων ἔνεστι τεκμαίρεσθαι, ὥστε περὶ μὲν τούτου ¹⁰
 παύομαι λέγων.

²⁹ ¹⁵⁷ Περὶ δὲ τῆς σοφίας αὐτοῦ, ὡς μὲν ἀπλῶς εἰπεῖν, μέ-
 γιστον ἔστω τεκμήριον τὰ γραφέντα ὑπὸ τῶν Πυθαγορείων
 ὑπομνήματα, περὶ πάντων ἔχοντα τὴν ἀλήθειαν, καὶ στρογ-
 γύλα μὲν παρὰ τὰ ἄλλα πάντα, ἀρχαιοτρόπου δὲ καὶ παλαιοῦ ¹⁵
 πίνου διαφερόντως ὥσπερ τινὸς ἀχειραπτήτου χνοῦ προσ-
 πνέοντα, μετ' ἐπιστήμης δὲ δαιμονίας ἄκρως συλλελογισμένα,
 ταῖς δὲ ἐννοίαις πλήρη τε καὶ πυκνότατα, ποικίλα τε ἄλλως
 καὶ πολύτροπα τοῖς εἶδεσι καὶ ταῖς ὕλαις, ἀπέρισσα δὲ
 ἐξαιρέτως ἅμα καὶ ἀνελλιπῆ τῇ φράσει καὶ πραγμάτων ²⁰
 ἐναργῶν καὶ ἀναμφιλέκτων ὡς ὅτι μάλιστα μεστὰ μετὰ
 ἀποδείξεως ἐπιστημονικῆς καὶ πλήρους, τὸ λεγόμενον, συλ-
 λογισμοῦ, εἴ τις αἷς προσῆκεν ὁδοῖς κεχρημένος ἐπ' αὐτὰ
 ἴοι, μὴ παρέργως μηδὲ παρηκουσμένως ἀφοσιούμενος. ταῦτα
 τοίνυν ἄνωθεν τὴν περὶ τῶν νοητῶν καὶ τὴν περὶ θεῶν ²⁵
¹⁵⁸ ἐπιστήμην παραδίδωσιν. ἔπειτα τὰ φυσικὰ πάντα ἀναδι-
 δάσκει, τὴν τε ἠθικὴν φιλοσοφίαν καὶ τὴν λογικὴν ἐτελειώ-
 σατο, μαθήματά τε παντοῖα παραδίδωσι καὶ ἐπιστήμας τὰς
 ἀρίστας, ὅλως τε οὐδὲν ἔστιν εἰς γνῶσιν ἐληλυθὸς περὶ